

riterende, er, at der i virkeligheden ikke længere er så meget, der overhovedet drejer rundt.

Kl.11.20

Med hensyn til spørgsmålet om besvarelser af spørgsmål, og hvorfor vi har haft både fore-spørgselsdebat og samråd osv., er det jo, fordi der ikke i nogen af situationerne er blevet svaret på spørgsmål, og jeg skal bare nævne et enkelt af dem. Vi har spurgt i Miljø- og Planlægningsudvalget: Er regeringen enig med OECD i, at økonomiske instrumenter ... kan være en omkostningseffektiv reguleringsmekanisme ...?« Et uhyre relevant spørgsmål, når man skal vurdere, hvordan vi fremover kan bruge miljøøkonomi som et beslutningsværktøj i miljøpolitikken. Til det svarer miljøministeren: »Det ses ikke, at dette spørgsmål har nogen sammenhæng med forslaget til folketingsbeslutning ...«. Det er uhyre relevant, men det ses ikke at have nogen sammenhæng.

Næste spørgsmål vedrører vandmiljøplanerne, som Venstres ordfører selv har bragt ind i debatten; her er svaret: »Der henvises til svaret på spørgsmål 4.« Næste spørgsmål vedrører arealanvendelsen i Danmark og den mest økonomiske måde at bruge det på; svaret er: »Der henvises til svaret på spørgsmål 4.« Næste spørgsmål handler om naturgenopretning og skovrejsninger, altså uhyre relevant for miljøøkonomi; svaret er: »Der henvises til svaret på spørgsmål 4. ...« Næste spørgsmål vedrører biologisk mangfoldighed, altså uhyre relevant for miljøøkonomi og prioritering; svaret er: »Der henvises til svaret på spørgsmål 4.«

Sådan fortsætter det, og så tillader miljøministeren sig at sige, at der er svaret på alt. Det er altså en tilsnigelse til sandheden af ganske store dimensioner.

Der er også i dag stillet en lang række relevante spørgsmål om miljøøkonomi. Først spurgte vi Venstres miljøordfører, og der kom ingen svar. Så havde vi håbet, at miljøministeren ville begynde at svare bare en lille smule på dem, men der kom kun gold polemik.

Jeg prøver én gang til: Hvorfor er der ikke et kommissorium, så skatteyderne kan få at vide, hvad de 10 mio. kr. skal bruges til? Er der tale om, at man nu lægger op til en økonomisk vurdering af miljøpolitikken med henblik på at drosle den ned? Eller vil man også arbejde med en miljøvurdering af den økonomiske politik, af trafikpolitikken, af landbrugspolitikken? Det må der da kunne svares på, når miljøministeren vil bruge 10 mio. kr.

Vi har også spurgt: Hvordan kan det være, man nu holder op med at miljøvurdere finansloven, altså en miljøvurdering af den samlede økonomiske politik og dens påvirkning af miljø- og naturtilstanden? Intet svar. Kan vi ikke få svaret nu?

Vi har spurgt, hvordan det kan være, at de enkelte ressortministre ikke længere har ansvaret for at opfylde miljømålene inden for deres område. Der er en tankegang om sektorintegration, altså at miljøet skal tænkes ind i alle politikker, også trafik og landbrug og energi, som breder sig i hele verden, men den ødelægger den danske regering nu for Danmarks vedkommende. Hvordan kan det være?

Vi har spurgt, hvordan cost-benefit-analyser skal bruges. Har regeringen det kolde, økonomiske syn på miljøpolitikken, at alt kan gøres op i kroner og øre, og hvis ikke man kan påvise en nytteeffekt i kroner og øre, der er større end den øjeblikkelige omkostning, skal miljøindsatsen skrottes? Kan vi ikke få at vide, om det er den tankegang, der ligger bag?

Vi har spurgt: Hvordan beregner man fremtidige nyttevirkninger? Hvordan indtænker man det langsigtede perspektiv? Ellers sker der jo det ved cost-benefit-betragtninger, at alt, hvad der har nytteværdi for kommende generationer, ikke kommer til at vægte. Det er kun det kortsigtede inden for få års perspektiv, der tæller. Er det tankegangen? Vi har spurgt, vi har ikke fået svar, og vi efterlyser det én gang til.

Vi har spurgt, hvordan forsigtighedsprincippet skal inddrages i miljøøkonomien efter regeringens mening. Der har ikke været så meget som antydning af et svar angående forsigtighedsprincippet.

Vi har spurgt: Hvordan kan det være, når man nu hele tiden snakker om mest muligt miljø for pengene, at man så skærer det, der uden for enhver tvivl er det mest effektive, nemlig miljøbistand til Østeuropa, ned til sokkeholderne? Ikke noget svar.

Alt dette viser hykleriet i regeringens position: Den er ikke reelt interesseret i at bruge den viden, der faktisk foreligger, til at få mest muligt miljø for pengene. Den er kun interesseret i pseudovidenskabelige argumenter for at skære ned på miljøpolitikken.

Vi har spurgt: Hvordan kan det være, at man ikke har ladet sine forslag til finansloven underkaste en miljøøkonomisk vurdering, så man kan se, at man i virkeligheden får et samfundsmæssigt tab ved at skære ned? Ikke noget svar.